

føre en langt større Korrespondance, end det Embede, som kun har 3 Sognefogeder o. s. v. Det ligger jo ogsaa klart for Dagen, at den Embedsmand, som nidkjært varetager sit Embede, absolut kommer til at skrive meget mere end den Embedsmand, som tager sig Embedet noget lettere. Det er umuligt for noget som helst Udvalg, hvis det ikke kan oplyses med rene, klare Fakta, at sige, at en indgiven Regning fra en Embedsmand er gal. Men hvad er det saa, man gjør, ved nu at nedfætte disse Beløb til Kontorhold? Derved opfinder man en ny Skat, som kommer til at hvile paa enkelte Medborgere af Samfundet, og som samsende kunde kaldes KontorholdsSkat; thi de Embedsmænd, som ville vedblive at føre Embedet, som det bør føres, maa absolut af deres egen Lomme bidrage til de Udgifter, som det er Statens Pligt at udrede. Det er altsaa Embedsmændene, som herved komme til at lide. Men Befolkningen vil i Sandhed heller ikke høste Gavn af denne Forholdsregel. Enhver, som har levet paa Landet, veed, hvilken overordentlig stor Hjælp man rundt omkring kan finde netop hos Herredsfogederne, og med hvilken overordentlig stor Vilighed, man kommer os imøde fra den Side, naar vi i kommunale eller andre offentlige Anliggender henvende os til Herredsfogedkontorerne. Det vil nu let ses, at, naar Embedsmændene behandles paa en saadan Maade, at man uden tilstrækkelig Grund indskrænker deres Portoudgifter, ville de, selv om de ere fuldstændig villige dertil, ikke se sig i Stand til at føre den store Korrespondance, som der er Anledning til, og de ville være henviste til at benytte private Bude. I Stedet altsaa for at affende det onskede Svar Dagen efter, vil Herredsfogeden sandsynligvis — jeg kan jo ikke bestemt sige, at det vil blive saaledes — vente med at give Svar, indtil han kan faae det besørget ved et privat Bud, og paa denne Maade vil det komme til at gaa ud over Befolkningen. Men hvad er det saa, der opnaas derved? Det er, at der paa hele Kontorholds-godtgjørelsen bliver sparet 762 Kr. Det er det Hele, der er opnaaet — jeg vil slet ikke tale om, hvad det har kostet Staten at faae disse 762 Kr. sparet, men jeg tror rigtig nok, at en Undersøgelse af dette Spørgsmaal ikke vilde give et for Statskassen synderlig heldigt Resultat. — Hvorledes Indskrænkningerne falde de forskjellige Netsbetjente til Last, er jo meget forskjelligt. Der er enkelte Netsbetjente, som af deres egen Lomme ville komme til at betale 150 Kr. paa Grund af den Dødsfald, som er viist dem i det andet Thing. Andre slippe med 2 Kr., men der er næsten Ingen, som gaar helt fri for Tab. Man har nemlig ogsaa indført et andet Princip, idet man har sagt, at det er rigtig for Regnskaberne Skyld, at man afrunder Summerne. Da jeg første Gang hørte dette Princip udtale, troede jeg, at man vilde afrunde oppefter; men nei, Afrun-

dingen er overalt slet nedest. Der, hvor Summerne ikke vare delelige med 10, trak man fra og nedfætte Summerne snart med 8 Kr., snart med 9, hist 5, her 7 og undertiden 1 Kr. Dette synes dog at være et noget aparte Forhold hvis jeg f. Ex. her kom ind i Bureauet og skulde høre 93 eller 96 Kr., hvad det nu kunde være, og Kassieren saa vilde afrunde Summeren nedest til 90 Kr., saa tror jeg, at jeg vilde have Sympathien for mig, hvis jeg modfættede mig en saadan Fremgangsmaade. Jeg tror, at der sfer virkelig Uret imod disse Embedsmænd, hvis Stilling vi bør se at være saavidt muligt og støtte paa enhver som helst Maade, og jeg nedlægger for mit Vedkommende Indsigelse imod den Fremgangsmaade, som her er anvendt imod de paagjældende Embedsmænd.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg skal med Hensyn til, hvad der blev anført af det ærede Medlem, blot tillade mig at gjøre den Bemærkning, at hvad Portoen angaar, er det vistnok Noget, som heller ikke i det andet Thing i Grundten er blevet modsagt i Almindelighed, at det nuværende System er mindre heldigt, og at det System vistnok vilde være at foretrække, hvorefter Portoudgifterne godtgjøres den vedkommende Embedsmand efter Regning; thi det vil vistnok fra alle Sider blive anerkjendt, at det ikke vil være i Befolkningens Interesse at udøve noget Tryk paa Embedsmændene til, at de skrive saa lidt som muligt, men det maa tillige erkjendes, at en Foranstaltning, hvorefter man vil gaa over fra det nuværende System, der bestaar i at godtgjøre Portoudgifter under Kontorholdet, til et System, hvorefter der særskilt gives Godtgjørelse efter Regning, ikke godt kan finde Sted ved Behandlingen af en enkelt Kontorholdslov. Det er aabenbart, at denne Forandring maa iværksettes for samtlige Embedsmænd, og at det ikke godt kan gaa an at gjøre det for de Embedsmænds Vedkommende, der ere Ogenstand for det foreliggende Lovforslag, og ikke for de andre. Derfor er det min Mening, at det ikke vil være rigtigt, eller at det vil kunne nytte Noget, at stille et Endringsforslag til nærværende Lovforslag i denne Retning, men det er en Sag, som jeg vil tage under Overveielse og senere bringe frem særskilt som en Sag, der vedkommer samtlige Netsbetjentembeder, at faae den omtalte Reform med Hensyn til Portoens iværksat. Hvad i Øvrigt angaar de Bemærkninger, som ere fremsatte fra den sidste ærede Talers Side, skal jeg gjerne erkjende, at det er et uheldigt Forhold, at Kontorholdet i det Mindste paa mange Steder ikke svarer til de virkelige Udgifter, men paa den anden Side maa det indrømmes, at der ved nærværende Kontorholdslovs Behandling ikke er bleven gjort andre Principer gjældende end dem, der hidtil stadig ere fulgte i den Henseende, og jeg skal tilføie, at man for Resten ikke kan fastholde